

ABRAHÁM

Člověk věrnosti a důvěry

Čtení některých veršů knihy Genesis nám umožní objevit velkou Abrahámovu víru a jeho povolání a díky tomu pochopíme, že jeho prostřednictvím má Bůh v úmyslu přijít ke všem lidem. My jsme také jako Abrahám povoláni, abychom Bohu naslouchali.

(4. – 5. třída ZŠ)

Katecheze č. 3 z cyklu „Povolání Bohem“

První Boží příslib: Abrahám odchází

Přečteme si úryvek z knihy Genesis, kapitola 12, verše 1-7 o Božím zaslíbení. Abrahám se nečekaně dozvídá o nádherné budoucnosti, o jiném rozměru a podobě světa. A tak se rozhodl jít za tím, co jeho oči ještě nemohly vidět. Vztahují se tak na něj slova proroka Izaiáše: „*Od věků nikdo neslyšel, k sluchu nikomu neproniklo, oko nespatriilo, že by bůh, mimo tebe, tak jednal s těmi, kdo v něho doufají.*“ (Iz 64,3) Potvrzení Abrahámovy víry pak najdeme v listu Židům: „*Protože Abrahám věřil, uposlechl Boží výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde.*“ (Žid 11,8). V příběhu o jeho odchodu bibličtí autoři zdůrazňují nejméně **tři důležité aspekty**:

- Abrahámův odchod není jen počátkem prosté emigrace, ale odpovědí na Boží povolání.
- Abrahám je představen jako první skutečně velký věřící člověk. Opouští svou zemi a své modly proto, aby následoval jediného pravého Boha. Jeho odpověď víry umožňuje Bohu uskutečnit svůj plán.
- V Abrahámově povolání je již v zárodku obsažena celá historie lidstva. V něm jsou požehnány všechny národy země.

Co to znamená pro nás? Každý z nás by měl být pozorný, aby mohl zaslechnout, jak k nám Bůh mnoha různými způsoby „mluví“. Uposlechnout Boží pozvání a rozhodnout se být mu věrní je jako vydat se na dlouhou cestu, na níž se máme stát takovými, jakými nás Bůh chce mít.

Druhý Boží příslib: Abrahám bude mít syna

Přečteme si následující úryvky: Gn 15,5-6; 17,17-19; 18,13-15. Ve vyprávění v 18. kapitole Bůh Abrahámovi slibuje, že bude mít syna. To se Sáře kvůli jejich vysokému věku zdá tak zvláštní, že se začne smát.

Když se nějaký slib zdá nemožný nám, chováme se často podobně. Smích Sáry, budoucí matky, se odrazí ve jménu jejich syna Izáka, které v hebrejštině znamená „Bůh se směje“.

Při narození Izáka si Sára vzpomene na svou nedůvěru a řekne: „*Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Každý, kdo to uslyší, bude se smát se mnou.*“ (Gn 21,6)

Co to znamená pro nás? Kdykoliv máme pochybnosti, připomeňme si Sáru a stejně jako ona a Abrahám důvěřujme tomu, který nám slibuje svou přítomnost ve všech situacích našeho života, ať už jsou radostné nebo smutné.

Velká zkouška: obětování Izáka

Přečteme si úryvek z knihy Genesis, kapitola 22, verše 1-18. Izák, syn zaslíbení, má být obětován. Zdá se, že Bůh, který ho jeho rodičům daroval, chce jeho smrt. Je to absurdní. Boží vůle je v té chvíli nepochopitelná. I přesto ji Abrahám díky své víře přijímá.

V modlitbě Otče náš se tento jeho postoj odráží ve slovech víry: „*Přijď království tvé, buď vůle tvá.*“ Boží představa o nás převyšuje všechno, co jsme jako lidé schopni si představit, a zůstává pro nás vždy z větší části nesrozumitelná.

Co to znamená pro nás? Boží zaslíbení syna bylo pro Abraháma nesmírně důležité; možná až natolik, že hrozilo, že jeho syn, budoucí pokračování rodu, pro něj bude důležitější než Bůh. Tato událost má Abrahámovi pomoci si tuto skutečnost uvědomit a překonat ji.

Pokud však milujeme, „neobětujeme“, ale dáváme. Milovat znamená nabízet to největší, nejkrásnější a nejvzácnější, co máme. A to jistě nejsou věci. Je to jednoduše láska vycházející ze srdce, která vnímá radost a štěstí milovaného.

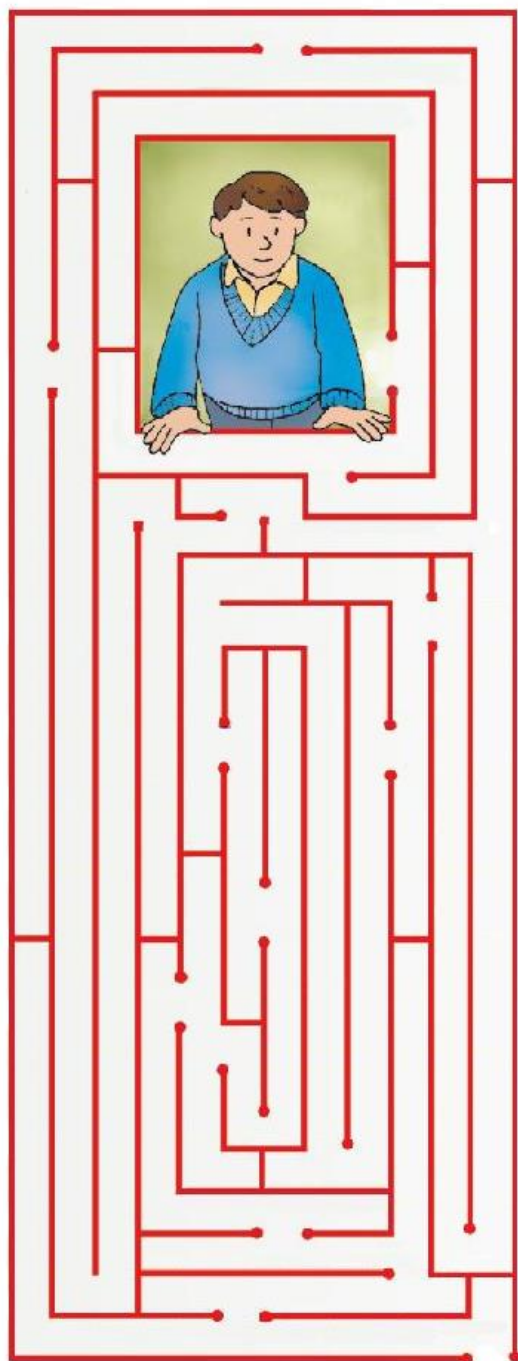
A ještě dodejme: Bůh je na straně života. Nikdy po lidech nechce, aby mu svou důvěru dokazovali vlastní smrtí nebo smrtí někoho jiného. Proto Bůh pošle anděla, který Abrahámovu ruku s nožem zadrží a Izák zůstane na živu. Bůh dává svůj dech života všem svým dětem proto, aby žily a byly šťastné.

Autor: Anna a Laura Leporati.

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 2/2015 – 2016 David Žofák.

I my jsme jako Abrahám povoláni vyjít. To ale není snadné!

V textu, který ti nabízíme, chlapec tvého věku přemýšlí o své budoucnosti. Stejně jako Abrahám je každý z nás pozván k odchodu, k rozhodnutí. Povídejte si ve vaší skupině o tom, co zde navrhujeme, a pak odpovězte na otázky na samolepkách. Na poslední otázku odpoví každý sám za sebe, na ostatní naopak tak, abyste s nimi byli všichni spokojeni.

Nesnadný odchod

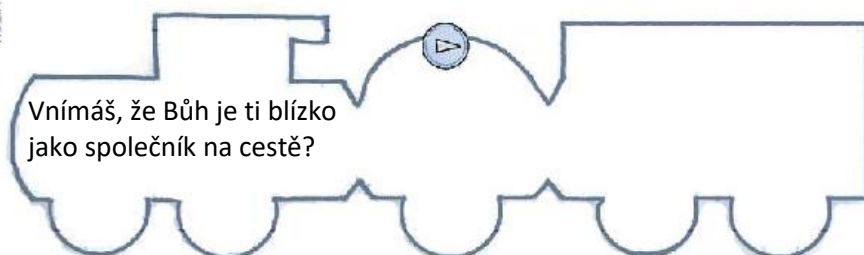
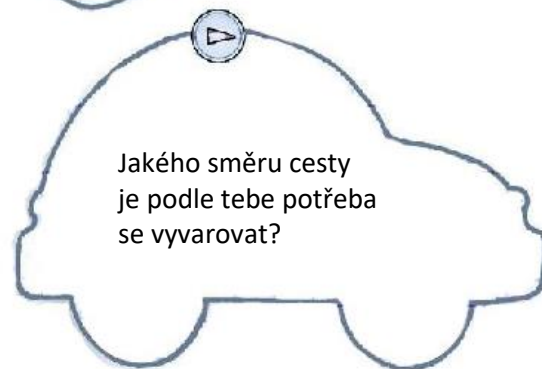
Odejít na dlouhou cestu, na kterou nás pozval Bůh nás může naplnit strachem.

Jakými cestami bude třeba jít, a kam nás zavedou? Budeme snad muset někdy jít tam, kam bychom raději jít nechtěli?

Možná budu muset také změnit své chování a myslet především na druhé a začít se dělit?

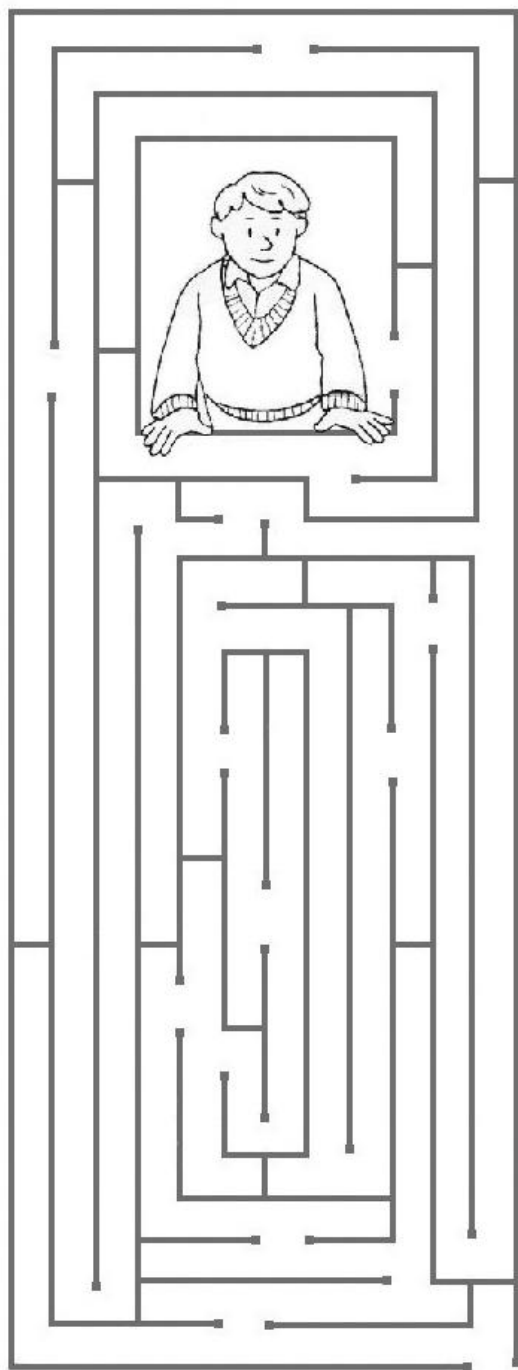
Odejít není těžké, když je srdce plné pevné důvěry: Ať se stane cokoli, vím, že Bůh jde mnou po všech mých cestách.

Ilustrace: DI FRANCA VITAU

I my jsme jako Abrahám povoláni vyjít. To ale není snadné!

V textu, který ti nabízíme, chlapec tvého věku přemýšlí o své budoucnosti. Stejně jako Abrahám je každý z nás pozván k odchodu, k rozhodnutí. Povídejte si ve vaší skupině o tom, co zde navrhujeme, a pak odpovězte na otázky na samolepkách. Na poslední otázku odpoví každý sám za sebe, na ostatní naopak tak, abyste s nimi byli všichni spokojeni.

Nesnadný odchod

Odejít na dlouhou cestu, na kterou nás pozval Bůh, nás může naplnit strachem.

Jakými cestami bude třeba jít a kam nás zavedou? Budeme snad muset někdy jít tam, kam bychom raději jít nechtěli?

Možná budu muset také změnit své chování a myslet především na druhé a začít se dělit?

Odejít není těžké, když je srdce plné pevné důvěry: Ať se stane cokoli, vím, že Bůh jde mnou po všech mých cestách.

Ilustrace: DI FRANCA VITALE

